

Iaudatus jam *Morboſius P. II. c. XI. Polib.* ſvadet. Alia qvippe logica eft tyronum, qvæ in notionibus, qvas vo-
cant, ſecundis occupatur; alia eft vi-
rorum de rebus philosophantium. Hæc
vere eft *ars cogitandi*.

CAP. II. De Studio Metaphysico.

§. I.

ET si *Plutarchus in Alexandro de Metaphysicis Aristotelis* non admodum præclare ſentit. Αληθῶς, in-
qvit, η μετὰ τὰ Φυσικὰ περιγμάτεια,
ωςδέ διδακναλίαν ηὴ μάθησιν ψόφεν ἔχει
χεήσιμον, h. e. Revera commentarius il-
le *Metaphysicus ad docendum vel discen-
dum nihil habet compendii*; non tamen
ideo ejus ſtudium plane contemnen-
dum venit. Nam poſtea qvam termini
*Metaphysici à Johanne Damascoeno in-
ter Græcos, & Petrou Lombardo pri-
mum, poſtea vero Scholasticis Theolo-
gis, Theologiæ admixti fuere*, nullus
hodie

DE STVD. METAPHYSICO. 17

hodie in Theologia polemica felices progressiones absqve illorum notitia faciet. Deinde etiam nulla fere scientia seu philosophica, seu juridica est, in qua non legantur termini Metaphysici; qvippe qvibus vel definitiones vel distinctiones rerum rotundius exprimi solent. Qvapropter etiam Hugo Grotius in Epistola ad Benjaminum Maurenum, Legatum Regis Galliæ, svadet primam Philosophiam, h. e. Metaphysicam delibare. At illius studio immergi, aut etiam eō consenescere velle, Jacobus Focanus, Dissertat. de Studiis, magnopere reprehendit. Projecto Patres, inquit, antiqui, viri pii & docti & magni Theologi, huic studio Metaphysico atque Aristotelicae Theologie non ita indulserunt; imò à viris doctis observatum est, qvò qvis magis Aristotelicus esset, eō minus Christianum fuisse: ut non vane Melanchthon dixerit; non sapere Christianum tali palato, qvod Aristotelicis argumentis infectum est. Adde, qvod olim mul-

ti

ti viri docti, Origenes, Clemens Alexandrinus, Justinus, Augustinus & alii, ex Platonis schola ad Ecclesiam Christianam transferint; sed nulli, aut certe pauci ex schola Aristotelis, qui Metaphysicis ejus speculationibus & argutiis infetti erant. Et paucis interjectis, pergit: Et quis dubitat, in Papatu ante aliquot secula per scholasticos doctores, Thomam, Scotum, Bonaventurum & alios, Aristoteli & ejus philosophicis tricis, & nugis nimis addictos, Theologiam non solum contaminatam & profanatam, sed penitus corruptam & extinctam esse? Nicolaus Beroaldus apud eundem Focanum, de Metaphysica Theologia loquens, diserte ait; illos, qui sophisticis istis nugis & frivolis argutiis dediti sunt, non rebus ipsis, sed rerum umbris falsis que imaginibus inhærere; & longe falli, totaque via aberrare. Non enim (inquit) studiosorum ingenia exacuant captiuncula istae, & tricæ spinosæ, (ut plerisque persuasum est;) sed mentis succum

cum omnem exhauriunt, adeoque à pietatis studio multos abducunt, &c.

§. 2.

Verum media hic via incedendum; ne illam vel contemnamus penitus, vel cum Scholasticorum turba, ex eadem faciamus realem disciplinam, qvalis forte Aristotelis videri potest, qvi primam substantiam immobilem, h. e. DEUM in ea simul contemplatus est. v. l. IV. *Metaphys. c. 2. & Philosoph. Altorf. p. 519. 520.* Scholastici, qvi omnem pene solidam philosophandi rationem perverterunt, per nescio quas abstractiones, *ens quatenus ens*, in abstractione à Deo & creaturis, à substantia & accidente sumtam, Metaphysicæ suæ objectum fecere, eamque parum apte reginam scientiarum appellarunt; cum servæ vicem in aliis scientiis obire soleat. Sanè, qvi illam pro scientia vera dicta venditant, apud rerum gnavos non facile fidem invenient.

§. 3.

§. 3.

Ultimum hujus erroris fontem B. Socer meus Jacobus Thomasius, in *Historia variae fortunæ*, qvam disciplina Metaphysica subiit, sub finem Erotematum suorum *Metaphysicorum*, erudite detectum; ostendens, Metaphysicam Scholasticorum, qvæ in Scholis & Academiis docetur, non nisi *Lexicon* qvoddam *Philosophicum* esse, in formulam scientiæ redactum, quo nemo eruditorum carere facile possit. Qvis enim vocabula, trita licet in Scholis, ut *entis*, *essentiæ*, *personæ*, *potentiarum*, *actus*, *causarum*, *effecti*, *necessarii*, *contingentis*, *totius*, *partium*, *unionis*, *positivi*, *privativi*, *distinctionis*, *oppositi* & *similia*, recte, sine Metaphysicæ ope intelligat, aut exponat? Ned dicam majorem Theologiae polemicæ partem, scholarum fortitudino, his vocabulis involutam esse. confer illustris Dn. SeckendorffI, Patroni mei faventissimi, Christen-Stats t. III. c. VIII.

§. 4.

§. 4.

Magistri ergo in hac eruditionis parte consulendi sunt, qui eam perspicue tradiderunt; ut *Cornelius Martini*, & *Hennings Arnisaeus*; vel qui uberioris hanc doctrinam explicatam dedere, *Scheiblerus*, *Ebelius*, *Jacchaeus*, *Jacobus Martini*, *Stahlius*, & *Weisius*, *Professor Gieffensis*. Grandiores commentarios reliquerunt *Francisc. Suarez*, quem magno numero secuti sunt alii ex Scholasticorum natione, *Fonseca*, *Mendoza*, *Capreolus*, *Arriaga*, & multi alii, quos evolvere non nisi illis, qui otio abundant & tricis delectantur, svaldemus. Studiosos Theologiæ polemicæ, post compendium aliquod evolutum, *Kesleri Metaphysicam Photinianam*, & *B. Calovii Metaphysicam divinam*, inspexisse aut evoluisse non poenitebit. Juris autem cultoribus sufficit, compendium aliquod perlustrasse, ut terminorum passim obviorum notitiam sibi comparent. Tale *B. Thomasi Ergemata Metaphysica* præstant.

CAP.